

- Artikel 2.45b. Transportleeftijd kalveren Het is verboden een kalf te vervoeren bij vervoer dat geheel binnen Nederland plaatsheeft als het kalf jonger dan vier weken oud is. Dit artikel is van toepassing op alle kalveren, hetgeen niet zou moeten. Het is daarnaast essentieel dat transport mogelijk blijft voor specifieke gevallen. Denk aan vervoer van, tussen of naar weides bij zoogkoeien. Zeker als zoogkoeien in het veld kalven is het belangrijk dat het kalf naar binnen gehaald kan worden. Dit artikel heeft uitzonderingen nodig omdat het anders leidt tot onbedoelde neveneffecten.

- Het vervallen van individuele huisvesting van kalveren gedurende de eerste weken op het kalverbedrijf brengt enorme gezondheidsrisico's met zich mee. Wij pleiten voor behoud van individuele huisvesting gedurende 1,5 week na aanvoer op het kalverbedrijf. Wanneer een dierenarts constateert dat vanwege gezondheidstechnische redenen dit verlengd zou moeten worden is dit mogelijk met 1 week extra. Opvang in eenlingboxen gedurende 1,5 week zorgt ervoor dat de kalveren kunnen acclimatiseren en het geeft de kalverhouder de kans de kalveren te leren kennen en in de juiste groep te plaatsen. Dit gaat niet ten koste van het sociaal gedrag omdat de kalveren elkaar hier kunnen zien en aanraken én het belangrijkste: het komt de gezondheid van het kalf ten goede. Wanneer kalveren niet individueel gehuisvest mogen worden zal uitval hoger worden.

- In artikel 2.30b wordt gesteld dat een kalf permanent de mogelijkheid moet hebben om de vacht te verzorgen. Het is weinig zinvol en praktisch slecht uitvoerbaar wanneer kalveren in groepen van twee kalveren gehuisvest worden. Verder is in dit artikel sprake van roterende koeborstels die in elk geval geschikt zouden zijn voor zelfverzorging voor kalveren ouder dan 14 dagen. Het is echter maar zeer de vraag of dat borstels voor koeien ook geschikt zijn voor (jonge) kalveren. Uit ervaring weten wij dat jonge kalveren (denk aan kalveren jonger dan 35 dagen) geen gebruik maken van borstels.

- Artikel 2.32. In de bestaande regelgeving wordt voor de groepshuisvesting van kalveren onderscheid gemaakt in vloeroppervlak afhankelijk van het gewicht van de kalveren, nl. tot 150 kg 1,5 m² per dier, tot 1,8 m² boven de 220 kg per dier. In de praktijk komt dat neer op bedrijven met all/in-all/out systemen op 1,8m² per dier en voor bedrijven met startkalveren (< 150 kg) geldt 1,5 m² per dier. De voorgestelde wijziging om voor alle kalveren 2,0 m² per dier te verplichten, heeft voor deze groep van 300-400 bedrijven met startkalveren de grootste economische impact, die in de economische impactanalyse ook niet is meegenomen. Een verruiming van het vloeroppervlak van bedrijven met startkalveren met eveneens 10% naar 1,65 m² per dier (in plaats van de voorgestelde 33%), is noodzakelijk voor het voortbestaan van deze bedrijven. Daarnaast moet het mogelijk zijn voor kalverhouders om de kalverplaatsen die in de bestaande stallen worden verloren door deze verruiming bij zowel 1,5m² als 1,8m², bij te mogen bouwen zodat hetzelfde aantal kalveren gehouden mogen worden. Bestaande financieringen zijn namelijk berekend op het inkomen wat hoor bij het bestaande aantal kalveren. Financiële tegemoetkoming voor het verbouwen en nieuwbouwen om aan deze verruiming te voldoen is cruciaal!

- In artikel 2.36, derde lid wordt voorgeschreven dat per 2040 de ligruimte droog en indrukbaar moet zijn en voldoende grip moet geven. De welwillendheid vanuit de sector is groot maar de economische impact van deze maatregel helaas ook daarom dienen deze maatregelen gepaard te gaan met ondersteunende stimulerende maatregelen om dit mogelijk te maken.

- In artikel 2.42 wordt permanente toegang tot schoon drinkwater voor kalveren voorgeschreven. Wanneer water wordt verstrekt via hetzelfde systeem wat ook zorgt voor

de melk voeding kan tijdens het melk voeren geen water worden verstrekt. Belangrijk om te weten is dat onbeperkt water direct na melk vaak maagproblemen geeft, hetgeen dus ook niet gewenst is. Het woord permanent dient dus anders te worden omschreven zodat zowel melk als water via een en hetzelfde systeem gegeven kan worden.

- Artikel 2.37 gaat over licht in de stal. In de kalverhouderij wordt privaat, aansluitend bij andere buitenlandse kwaliteitssystemen in de sector, vanaf 2028 lichtdoorlatend materiaal van ten minste 2% van de vloeroppervlakte van de stal in combinatie met 80 lux toegepast. Deze combinatie moeten worden toegestaan; daar is de formulering in de AMvB en Nota van toelichting niet duidelijk over. Een uitbreiding van het voorschrift naar daglicht beschikbaar is op 5% van het vloeroppervlak kan dan worden geschrapt en leidt bovendien tot onnodige investeringen. Alternatieve systemen moeten toegelaten zijn en blijven, zodat daarmee de isolerende werking van het dak behouden kan blijven.
- De aanscherping in artikel 2.38, derde lid, waarbij het aantal benodigde eetplaatsen moet worden verdrievoudigd is bij toepassing van onbeperkt voeren overbodig. Er is dan altijd voer aanwezig waardoor kalveren nooit de behoefte hebben om tegelijkertijd te gaan eten. Daarnaast wil de kalverhouder graag dat kalveren altijd over voldoende voer beschikken waardoor deze regen overbodig is, kalverhouder is gebaat bij goede groei.
- Volgens artikel 2.41a moet een kalf minimaal de eerste zes weken melk via de speen drinken, waarbij in de toelichting staat vermeld 'in zooghouding'. Wij hebben 2 jaar lang al onze kalveren de eerste 3 weken met een drijfspeen laten drinken omdat wij dachten dat dit beter was daarnaast een klein gedeelte aan de speenemmer. Onze conclusie was dat dit voor een klein percentage van de kalveren beter was maar voor het meer en deel juist slechter. Hygiëne bij drijfspenen en speenemmers is veel moeilijker dan bij het drinken uit een bakje. Als kalverhouder weet je na 1 voeding voor welke kalveren het beter is om aan de drijfspeen te drinken, dit geldt voor ongeveer 10% van de kalveren daarnaast is het voor 0,5% beter om in de zooghouding te drinken aan een speenemmer. Het is in het belang van de kalverhouder dat deze doet wat het beste is voor het kalf.
- Volgens artikel 2.45 lid 3 moeten zieke kalveren kunnen worden afgezonderd. Erg zieke kalveren hebben meer behoefte aan rust dan aan sociaal gedrag. De verplichting tot het moeten kunnen zien of horen van soortgenoten is daarom niet van belang.
- In de Nota van toelichting ontbreekt een verwijzing naar het rapport van WSER/CAF over de financiële consequenties voor de kalversector en de benodigde financiële compensatie om de maatregelen te kunnen implementeren. Bij diverse wijzigingen zal financiële tegemoetkoming van belang zijn.
- Met artikel 2.45b wordt de aanvoerleeftijd van kalveren verhoogd naar vier weken leeftijd. Wij hebben inmiddels enkele jaren ervaring met de oudere Duitse kalveren, deze laten geen betere gezondheid zien.
- Artikel 2.41, derde lid gaat over het hemoglobinegehalte. Dit artikel moet worden aangepast waarbij sprake moet worden van een gemiddeld hemoglobinegehalte van 5,3 mmol/l aan de slachtlijn in plaats van een 'ten minste'. Reden daarvoor is dat het hemoglobinegehalte voortdurend aan schommelingen onderhevig is, zoals ook in de toelichting wordt aangegeven. Een wettelijke minimale waarde van 5,3 mmol/l per 2030 betekent het einde van de blank vleesproductie. In het Convenant Dierwaardige Veehouderij is vanuit de sector om die reden juist ingezet op een alternatief marktconcept, waarvoor echter tijd nodig is om dat op een goede manier op te zetten. Op dit punt wordt een expert-inschatting aangehaald, hetgeen niet op feitelijk onderzoek is gebaseerd en

derhalve geschrapt moet worden (aansluitend bij de opmerking onder het kopje Wetenschappelijk informatie)